

Училище

- Детенце хубаво,
миленце любаво!
Къде под машиница
е таз малка книжчица?
- Отивам, бабичко,
макар и сладичко,
книга да се уча,
добро да сполуча.
Иван Вазов

П О Р Т Р Е Т О Л И Ц О

на

Ива Богомилова Стайкова

старши учител в Начално училище

„Отец Паисий“

Град Плевен, 2012 година

СЪДЪРЖАНИЕ:

1. Резюме
2. Квалификация
3. Философия
4. Области на професионално развитие

Резюме:

1. Име, презиме, фамилия: Ива Богомилова Стайкова
2. Дата на раждане: 11.01.1971 година
3. Гражданство: Република България
4. Месторабота: Начално училище «Отец Паисий», град Плевен
5. Длъжност: старши учител I – IV клас
6. Образование: висше
7. Ниво по национална класификация: магистър
8. Специалност: начална училищна педагогика
9. Общ трудов стаж: 17 години
10. Педагогически стаж: 15 години
11. Електронен адрес: ivastaykova@abv.bg
12. Телефон, GSM: 0899 847800 / 0878 185022
13. Допълнителна информация:
 - ✓ Член на КНСБ
 - ✓ Член на СМБ
 - ✓ Омъжена с две деца

Квалификация:

1. Диплома за висше образование /степен магистър/ по специалността „Начална училищна педагогика”, издадена от ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий” – 1994 година
2. Сертификат за участие в семинар на тема „Белези на наркоманното поведение и ранно откриване на злоупотреба с наркотични вещества”, 2002 година
3. Сертификат за завършен курс на тема „Интерактивни методи в образованието”, 2005 година
4. Удостоверение за професионална квалификация по Методика на обучението по БДП – I-IV клас, 2004 година
5. Удостоверение за придобита „Втори клас – квалификация”, издадено от СУ „Климент Охридски” /Департамент за информация и усъвършенстване на учители/ - 2006 година
6. Удостоверение за завършено обучение „Базови и специфични компютърни умения на началните учители”, 2006 г.

-
7. Удостоверение за професионална квалификация
„Формиране на специфични умения за работа в училищна
комисия по БДП”, 2009 година

 8. Сертификат за участие в практически семинар на тема:
„Интердисциплинарно проектно-ориентирано обучение в
началното училище ”, 2011 година

 9. Сертификат за участи в тренинг-семинар на тема:
„Управление на себе си – на самоконтрола, негативните
емоции и развитие на емоционалната интелигентност”,
2013година

Философия

„Правете всичкото добро, на което сте способни, с всички средства, които имате, по всички начини, които знаете, на всички места, където можете, по всяко време, когато можете, на всеки човек, на когото можете, докато можете!“

Джон Уесли

Всеки възрастен помни своя *първи учебен ден*. Денят, в който се е почувствал различен и по някакъв начин се е разграничил от собствените си представи за детството. Довчерашното дете вече е пожелало да бъде „голямо“, приело е новата социална роля – ролята на ученик и се опитва да ориентира цялостното си поведение към нови измерения, значими за самото него. При всички случаи този процес е свързан с преодоляването на редица трудности и противоречия. С нескривана радост всяко дете копнее за първата среща с училището. В съзнанието му доминират определено положителни очаквания, които обаче много често се сблъскват с несъответствия, определящи реалностите в училище. Новата среда предявява своите изисквания, а възможностите на детето-ученик в начална училищна степен да отговори адекватно не са големи. В отговор на детската позиция „Аз съм ученик“, аз заставам уверено пред малките си ученици и съзнателно отстоявам своето „Аз съм учител“. Държавната образователна система определя образователните стандарти и приоритети. Аз предлагам на децата личностно-ориентиран образователен процес, който протича в организирана и привлекателна учебна среда. В класната стая аз често съм една от тях. С децата общувам съдържателно и открито, без напрежение и недоизказани неща. Използвам всяка обективно предоставена възможност да афиширам техния успех и да го поощрявам. По всяко време можем да научим малкия ученик, че столицата на Франция е Париж, но да го научим да учи през целия си живот е дълъг процес, изпълнен с много търпение и постоянство.

Области на професионално развитие:

- ❖ Учебна среда
- ❖ Формиране на общност
- ❖ Участие на семейството
- ❖ Индивидуализация
- ❖ Формиращо оценяване

Учебна среда

Пространството в класната стая организирам така, че да осигуря условия за самостоятелен избор на подходящи дейности, както и дейности в малки и големи групи. Подходящото конструиране на средата предполага високо равнище на познавателна, емоционална и двигателна активност, както и възможност за формиране на лична вътрешна мотивация за учене.

В този смисъл особено полезни са центровете за дейност – кътове, обвързани с определени образователни цели, кътове, подпомагащи разширяването на познавателните компетентности на малките ученици за наблюдение и манипулиране с различни елементи от живата и неживата природа, произтичащи от задачите на обучението, но и насърчаващи изследователския стремеж на детето да търси допълнителна информация и да проявява самостоятелност и творчество.

В нашата класна стая са организирани следните центрове за дейност: център „Български език” /в първи клас – център „Ограмотяване”/, център „Математика”, център „Наука”, център „Изкуство”, център „Конструиране”. Всички те имат своето конкретно предназначение, а като цяло тяхната цел е да създават условия за формиране на качества като трудолюбие, инициативност, самостоятелност, грижовност.

Класната стая се превръща в уютно място, защото престава да изпълнява единствено формалните си функции за осигуряване на преподаване и учене. Ученето престава да бъде цел, а средство за изява на индивидуалността.

Формиране на общност

Включено в живота на класа, малкото дете /първокласникът/ постепенно се научава да разгадава и осъзнава реакциите на другите деца и реакциите на учителя. Колкото по-естествено протича този процес, толкова по-добре се изгражда структурата на целия клас и приобщаването на отделното дете към новата среда.

В първи клас изграждането на взаимоотношенията между децата придобива изключителна важна роля за комфорта на всяко дете. Поради ниската степен на възможности за оценяване и склонността към приемане на внушения откъм, учениците формират отношението си през погледа и оценката на учителя.

Ето защо за мен е много важно да обръщам внимание на

цялостния маниер на общуване и конструиране на образователния процес на основата на открита добронамереност към изявите на всички деца.

Солидарността и колективността в междуличностните отношения придобиват определящо значение. В приятелството децата показват качества, способности и характер, непознати за семействата им.

Ежедневната утринна среща е един от начините да провокирам у децата активно общуване, свободно изразяване на собствено мнение и зачитане мнението на другите. Основните елементи в нея са: поздрав, споделяне, групова дейност и класни новини.

Поздравът поставя онова добро начало на деня, което ни зарежда с позитивната нагласа за един спокоен, успешен и усмихнат ден.

Следва споделянето – минутката-слава на детето, което е пожелало да сподели пред всички деца от класа и пред мен свое

лично преживяване. Изслушваме го с внимание и уважение. И преди да му благодарим предоставям възможност на всички деца да реагират на чутото по свой собствен начин – едни искат да зададат въпроси на споделящия относно разказаната история, други пък само изказват своите коментари. След като споделящият е отговорил на всички зададени му въпроси, целият клас се включва в груповата дейност, която има за цел да актуализира или затвърди познавателните умения на учениците. Често тази дейност /в трети и четвърти клас/ незабелязано и ненатрапчиво преминава в урок, който е планиран за деня по учебната програма.

Участие на семейството

Уважаеми родители, чрез познанията си и опита, който имате Вие сте полезни за цялостното развитие на вашите деца. Убедена съм, че Вие сте техните първи възпитатели и учители. Признавам, уважавам и подкрепям значението на ролята Ви на специалисти по отношение на вашите деца. Отговорността за успеха на всяко дете във всички области на израстването е съвместна – на учителите и родителите. На вас предоставям следните възможности:

- ✓ непрекъснат контакт с мен и всички учители, които носят отговорност за децата

- ✓ да присъствате в класната стая и да оказвате помощ и подкрепа на децата при работа по групи или центрове
- ✓ според желанието и възможностите си да избирате дейности от живота на класа, в които да сте полезни
- ✓ да сте мой равностоен партньор през целия период на обучение на вашите деца.

Когато се осъществява истинско сътрудничество между родители и учители, следват положителни резултати:

- създава се взаимно доверие
- родители и учители работят в екип
- децата имат полза от модела на сътрудничество между възрастните.

Индивидуализация

Усилията и способностите на всяко дете да изгради свой собствен начин на учене изискват от мен да се придържам в ежедневната си работа към индивидуалния подход на обучение. Разбирането е основния елемент в сложния процес на ученето.

процес

ебния
дават

възможности за развитие на нови умения, чрез които да се обяснява минал опит и да се разширява разбирането. Творчество, продуктивност, любопитство, сътрудничество и способност да споделят мислите и емоциите си - всичко това постигам в работата си с малките ученици в различните центрове. В началото на всяка учебна година всички заедно изработваме правилата за работа и те остават на видно място в класната стая. Всеки един от тях е зареден с различни и адекватни материали, които се подреждат и обновяват всекидневно или при необходимост.

Формиращо оценяване

Оценяването е ориентирано към:

- ✓ непрекъснато проследяванена готовността на ученика да използва информацията: да я прегрупира, трансформира и създава нова
- ✓ измерване и регулиране динамиката на познавателната активност
- ✓ диагностициране на учебните резултати
- ✓ развиване на компетентности за прилагане на знанията в нови и нестандартни ситуации
- ✓ усъвършенстване на културата на общуване с връстниците, работа в сътрудничество и поемане на отговорности
- ✓ формиране и развиване на вътрешната мотивация
- ✓ укрепване на възможностите за самореализация.

Винаги се старая оценката да стимулира малкия ученик, да укрепва неговите волеви усилия, като придава смисъл на собствените му постижения и го зарежда с положителни емоции. Ситуациите, свързани с изживяването на успех и емоционално благополучие, независимо от задължителните

трудности в процеса на ученето, трябва да бъдат гарантирани. Оценяването не е самоцелно диагностициране

на резултатите. То подпомага цялостното развитие на детето. Подобен тип оценяване дава на всеки ученик ясна представа за *желаното* и *постигнатото* в хода на познавателната дейност. Заедно проследяваме успехите, несполуките и причините за тяхното допускане, опитваме се да открием най-адекватните подходи и стратегии на работа.

Професионалните ми интереси в тази област ме подтикват да търся разнообразни методи и форми на оценяване и с голямо желание бих се включила в подобни тренинги и обучения.

Ива Стайкова